

Dooptoespraak bij dooppreek uit Lukas 19 vers 5 en 6

Wat is het een zegen als we hier zeven doopouders met hun kinderen rondom het doopvond zien geschaard.

Ik zou u vanmorgen twee dingen willen meegeven:

In de 1^e plaats dat u niet weet hoe rijk u bent. Ieder mens hunkert naar verandering. Als er geen kinderen zijn, dat het wanneer het een gezond gezin is, kinderen mogen komen. Wanneer de kinderen klein zijn, en moeder daar erg druk mee is dan hoopt ze dat de kinderen, zover komen dat ze zich zelf kunnen redden, enz. Maar u weet niet hoe *rijk* u bent, als de wieg voor het eerst of opnieuw gevuld is! Dat is een weelde die in menselijke waarde niet is uit te drukken. U mag elkaar hebben en uw kind of uw kinderen. Dank God ervoor! En wees er zuinig op! En heb elkander en het kind of de kinderen hartelijk lief. We leven in een tijd waarin het ontvangen van kinderen meer als een straf (en ik gruw ervan om het te zeggen), maar het dringt hoe langer hoe meer overal door, als een ongeluk wordt beschouwd dan wel als een zegen. In de welbewuste overgave aan de wil en het welbehagen van God. Mag ik u een raad geven dan is het deze: Knoei niet aan de fontein van het leven! Heb elkander hartelijk lief in de sparende en overgeevende zin van het Woord. Wat een weelde! Een uitbottend gezin waarin de kinderen rondom de tafel zitten. Dat is niet voor ons zelf, maar dat is voor God! U weet niet hoe rijk u bent! Dat God vanmorgen tot u en tot uw kind is gekomen! Speciaal ook tot dit kind waarbij u al de nodige vraagtekens hebt gezet: wat zal er van mijn kind worden? Ouders u weet niet hoe rijk u bent ondanks alle zorgen en drukte en kruis en pijn! Maar die is om onze zonden!

Maar tegelijkertijd de tweede gedachte: uw weet niet hoe *arm* uw kind niet is! En hoe arm uzelf bent! Want dat heeft het doopformulier ons gezegd! Daar staat met rode letters: Zo arm, dat we aan aller ellendigheid, zelfs aan de verdoemenis onderworpen zijn! Daar hebben we ook geen woorden voor. Maar God wel! Zonder gerechtigheid, zonder heiligheid, zonder vergeving, zo arm u en uw kinderen! Dat God er zelf aan te pas moet komen, en wil komen om het ons te zeggen, en vermaant te worden: een mishagen aan ons zelf te hebben. En wat doet de Heere daar nu aan? Hij is tot onze eerste ouders gekomen. Hij heeft Zijn Zoon geboren laten worden als een kindje in Bethlehem's stal. En wanneer u, moeders de kinderen uit de wieg haalt, dan moet u buigen. De kinderen liggen soms meer of minder diep weggedoken in die wieg. Maar u moet er altijd aandenken: dat als u de Heere Jezus voordat kind wilt vinden en voor uzelf dan ligt de Heere Jezus nog dieper! Zo laag is Hij gekomen! Zo diep! Onder onze ellenden! Onder en midden in onze verdoemenis!

God heeft er alles aan gedaan! Hij heeft Zijn Geest gezonden! Op de pinksterdag. Hij heeft zijn belofte gezonden zo dat Hij ons en onze kinderen toekomt! Dat wil zeggen: God stelt Zich zelf in een betrekking tot dat kind. En dat betekent gemeente, dat dat alleen waar is in de beademing van Woord en Geest! Een doop is nooit een doosje dat u in uw zak draagt, waarover u de beschikking hebt. Maar is een fontein! Omdat het wijst naar het Woord, naar de zaak Christus zelf. Dan zult u ouders uw kinderen onder de beademing van het Woord brengen en van de Geest. Want daar worden ze levend door. Waar God het maar behaagt, worden ze levend. U zult ze onder de adem van de vertelling brengen van het woord Gods! En vooral onder de beademing van het gebed! Ja, dat uw kinderen doorademt mogen zijn. Als een kind van veel gebeden. Dat is een onwaardeerbaar voorrecht.

Luther die de God des verbonds goed leerde kennen, was soms de wanhoop nabij over zijn eigen levenswerk ,de reformatie dat aan alle kanten bedreigd werd. En ook in zijn zielsaanvechting. De wanhoop nabij. En dan schreef hij soms op zijn bureau: Baptisme sum: *Ik ben gedoopt!* Was dat van Luther een oppervlakkigheidje? Kunt u geloven! Maar Luther wilde zeggen: Als ik helemaal niets meer kan zien: van het werk van God buiten mij en voor mij en in mij. Dat toch klaar en heerlijk was, dan zag hij op de doop. Dat was de fontein, van waaruit het vloeide. Dan weet u ook niet ouders, en dat is het laatste, als u daar kennis aan hebt en krijgt : hoe rijk u wel bent met die God! Veel afhankelijkheid en gebed het leven door te gaan. Ik weet u geen betere zegen wens door te geven dat God u geeft: ootmoed, ootmoed, en nog eens ootmoed, afhankelijkheid en gebed. God werke dat, en Hij sterke u door Zijn Geest!